

Verslag leesclub Vrouwen van Nu, 18-3-2019 ten huize van An

Aanwezig: Leny, Joke, An, Conny, Nan, Gerda, Ria, Marja en Marijke (verslag)

Amelie Nothombe: Nostalgie van het geluk

De schrijfster werd geboren in Japan en woonde er vijf jaar. Haar vader was diplomaat en woonde met zijn gezin in verschillende landen. Toen Amelie 21 jaar was, ging zij terug naar Japan, waar ze ging werken bij een Japanse onderneming. Ze kreeg er een vriendje, maar dat bleef niet aan. Ze ging terug naar België en werd schrijfster. De taal is een constante, had zij nodig vanwege alle verhuizingen. Ieder jaar komt een nieuw boek van haar uit.

Inhoud. In het begin van dit boek als Amelie 40 jaar is, vraagt France TV haar terug te gaan naar Japan, waarvan een verslag wordt gemaakt. Ze brengt een bezoek aan haar vroegere en nu oud geworden gouvernante, aan haar kleuterschool en ontmoet volgens afspraak Rinri, haar vriend, met wie ze oude plaatsen vol herinneringen bezoekt. Na enkele weken gaat ze weer terug naar Parijs.

Amelie Nothombe heeft een excentriek voorkomen, gaat gekleed in het zwart, heeft zwarte haren, draagt hoge hakken en een zwarte hoed, ze cultiveert dat macabere imago. Ze speelt in haar boeken met waarheid en fictie.

Het **genre** van het boek is een autobiografisch reisverslag en documentaire reportage. De **titel** verwijst naar Japanse woorden, die bijna hetzelfde betekenen, nostalgie en geluk, droevige nostalgie bestaat niet in Japan. **Thema:** worsteling met het verleden

Wat wij ervan vonden: *Ria*: mooi boek, *Nan*: vlot gelezen, *An* heeft het niet kunnen lezen, er was geen voorgelezen boek, *Marja* kon het niet meevoelen, niet boeiend en niet interessant, *Conny*: vlot te lezen, wel leuke dingen over Japan, ontmoeting met gouvernante maakte indruk, *Leny*: vond de emotie overdreven, de liefde voor Japan van de schrijfster, *Gerda* heeft Japan bezocht na de tsunami in Fukushima in 2011. Zij vond het land minder lichtvoetig dan de titel doet vermoeden, *Marijke* had gedacht meer te leren over Japan, kon niet meeleven met de gebeurtenissen. *Joke*: dacht eerst wat een flutboekje. Zag de documentaire op *You Tube*: Une vie entre deux eaux en is nu van gedachten veranderd. Wil meer lezen van deze schrijfster.